

LBRIS

We know
books

Sac. Dolindo Ruotolo, *Gesù alla famiglia* (V Edizione)

© 2005, Casa Mariana Editrice, Frigento (Avellino), Italia

© 2026, Casa de Editură Viața Creștină, Cluj-Napoca

Lucrare publicată cu
sprijinul Asociației
L'Œuvre d'Orient

Redactor: Pr. Daniel Avram
DTP: Valerian Susan

Casa de Editură „Viața Creștină”
Str. Moșilor, nr. 26, 400001 Cluj-Napoca
tel: 0729-884889
e-mail: viata.crestina@gmail.com
www.viata-crestina.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
RUOTOLO, DOLINDO

Isus către familie / părintele Dolindo Ruotolo; trad. de Sr.
Valentina Hădărău, OSBM – Cluj-Napoca: Viața Creștină, 2026
ISBN 978-973-674-265-1

I Hădărău, Sr. Valentina, OSBM (trad.)

2

PĂRINTELE DOLINDO RUOTOLO

ISUS

CĂTRE FAMILIE

Traducere din limba italiană de
Sr. Valentina Hădărău, OSBM

Cluj-Napoca, 2026

Cuprins

Această casă mică trebuie să fie în întregime a Lui	13
Fie ca această casă să fie un loc al binecuvântării Tale.....	15
Un moment de aur ca recunoștință filială	17
Viața mea veșnică este viața dragilor mei fii.....	18
Preocupările unui tată de familie	21
Gândul că cineva din familia noastră ar putea fi osândit mă înspăimântă	22
Pentru a remodela un caracter	24
Despărțirea dintre soț și soție reprezintă întotdeauna un dezastru într-o casă	27
Adevăratele suflete părăsite din Purgatoriu.....	29
Fiți îngerul casei.....	31
Priviți spre Dumnezeu și durerea voastră se va ușura.....	32
Banii valorează doar atât cât se poate cumpăra cu ei.....	33
Despre unele erori ale sectei martorilor lui Iehova	34
Sufletul valorează mai mult	37
Către copiii care cresc	38
Spini și fluturi.....	39
Privește lumea cu ochii lui Dumnezeu	40
Unui tată de familie	43
Lasă-te corectat	45
Praștia se rotește, se rotește, se rotește	46
Nu dormi, trezește-te!	47
Bucurie, nu... mizerie!	48
Atelierul cerului.....	49

O, mici răzvrătiți, vă răzvrătiți împotriva tuturor. Dar împotriva modei?	53
Trupul fără suflet devine putreziciune	54
Nu privi lucrurile după gândirea ta greșită	55
Chipuri posomorâte și morocănoase	59
Nebunii și înțelepții	61
Când nu „simți” nimic	63
În întuneric, printre moloz.....	64
Ce privire încruntată!.....	67
Sfânta curăție.....	68
Un tablou de fericire, o realitate plină de minciuni.....	69
Triada perfectă	71
Diavolul mănâncă... broccoli.....	72
O „armă” periculoasă	73
Pasăre în colivie?	75
Prietenie și deziluzii	76
Off! Miaaaau!	77
Roagă-te bine!.....	79
Orice atașament față de lucrurile lumesti	80
Ajutor! Ajutooor!!!	82
Puțin câte puțin, viața apune	85
<i>Cassatina</i> (prăjitura) lui Isus	87
Orice contact cu păcatul.....	88
Dacă neglijezi rugăciunea... ..	89
Calea iubirii	90
La ce folosește tot acest frunziș?.....	93
Dacă cobori cu liftul	94
Roagă-te cu credință vie!.....	95

Nu poți aduna flori din nisip.....	96
Necazurile tale sunt ca un îngrășământ pentru sufletul tău	97
Nervii sunt ca niște emițători	98
Când inima se înlănțuie	101
Tenia... ce nenorocire!	102
Ai grijă pe unde mergi!.....	103
Flori care se scutură pe pământ pentru că nu au fost polenizate	105
Dumnezeu vorbește cu cei simpli	107
Timpul face să se ofilească tot ce e pământesc.....	108
Evită ocaziile care duc la păcat	110
Ca valul mării	111
Un leac împotriva ispitelor	112
Asemenea celui care descoperă firele rupte ale telefonului și ale curentului electric	113
Caracterul tău este ca marea.....	115
O, fiica mea... trufașă	116
Asemenea mielușelei care nu are instinctul direcției	118
Rug otrăvitor.....	119
Caut inima ta: te vreau pe tine!.....	121
De multe ori mă simt pierdut	122
Ești bolnav?	124
Eu, Isus, am fost muncitor, am fost medic... ..	125
Stăpânește-ți fantezia.....	126
Îți cultivi nerăbdarea.....	127
Vrei să ajungi pe culmi coborând în vale?	129
Dacă zâmbești la o glumă.....	130

Smerenia seamănă cu o bucată mică de lemn uscat	131
Ca ființă neastâmpărată.....	132
Viața nu este un destin amar	133
Numărătoarea inversă.....	134
Cele trei etape ale unei „rachete” minunate.....	135
Atunci când oboseala îți zdruncină nervii	137
O balanță care se clatină	138
Cel ce suferă învață să fie milostiv.....	139
Puțină pace!	140
Un licăr de stele îndepărtate, în singurătatea întunecată a serii.....	141
Neînțelegeri, cruci și singurătate	145
Contradicțiile din familie, chiar dacă sunt mici, ne găsesc nepregătiți.....	146
Nu suntem oare, uneori, ca niște copii?.....	147
Unui tânăr logodnic.....	149
Pășește spre căsătorie cu credință și umilință	151
Fii bun și blând.....	153
Încă nu înțelegi cât de prețioasă este viața spirituală și rugăciunea	154
Cum să îi transmiți fiicei tale credința, dacă tu însăși ai atât de puțină?	155
Viața ta să influențeze viața copilului tău.....	156
Nu vedea mereu negru în jurul tău.....	157
Îmbracă sufletele în parfumul iubirii	158
Mă ascund și tu nu Mă mai auzi	160
Lasă unele lucruri să treacă	161
Fiecare faptă a zilei este un act de iubire pentru Mine, Cel care sufăr.....	162

Întotdeauna există cineva care joacă rolul ciocanului pentru noi	165
Să reducem viața la o singură zi.....	167
Faceți-vă frumoasă alături de Isus prin acest apostolat simplu și delicat	168
Isuse, împarte darurile așa cum Ți spun eu!	169
Nepăsarea și disprețul rănesc mai mult decât ura	170
Isus într-o inimă care nu poate să-și vadă fratele fără să se tulbure	171
Încredințază-te Preasfintei Fecioare Maria, cu încredere de fiu	173
Încredințază-te Mariei și vei fi al lui Isus	174

PREASFÂNȚA FECIOARĂ MARIA CĂTRE FAMILIE

Există și iarna sufletului	179
Iată fii tăi	180
Ordine și providență	181
Mă voi mântui?	183
Cartofi și diamante.....	184
Râsete și sunet de viori	185
Bijuteriile se păstrează într-un loc sigur	186
Secretul nuanțelor de mijloc	187
Policromia naturală.....	188
Timpul: oprește clipa trecătoare în bucuria veșnică a Paradisului	189

RUGĂCIUNEA PĂRINTELUI DOLINDO PENTRU FAMILIE

O, Isuse, întoarce-Ți privirea spre această familie, umple-o cu binecuvântările Tale cerești și pământești și sfințește-o în numele Tău.

Dăruiește-i mamei sănătate, pentru a putea purta greutatea creșterii și educării copiilor, atât de grea în zilele noastre. Ajută-l pe tata să aibă putere să muncească și să crească în credință și evlavie launtrică.

Fă ca locuința lor să fie un templu al iubirii Tale, plină de pace, de bunătate și de armonie, în care să domnești Tu.

Fă ca fiii lor să crească asemenea florilor altarului Tău; ferește-i de cursele și capcanele celui rău și păstrează-le curăția și bucuria sufletului, pentru a merge înainte pe calea credinței, asemenea pelerinilor care tânjesc după Patria cerească.

O, Isuse, iubire fără margini, ce bucurie este să Te simt viu în Sacramentul Altarului! Ce mângâiere să-Ți putem încredința durerile și gândurile noastre! Câtă siguranță aduce inimii credința în Tine!

Lumea se clatină și se prăbușește. Ea trece printr-o perioadă de adevărat naufragiu și se află într-o stare de tulburare înfricoșătoare, în care, sub falsa strălucire a unei științe înșelătoare, își pierde credința și, prin meșteșugul invențiilor, rămâne tot mai legată de lucrurile pământești.

Un fum întunecat a acoperit cerul senin al credinței, chiar în inimile celor chemați să o propovăduiască și să o slăvească.

O, Isuse, ajută-ne!

Cine ne-ar putea vătăma dacă Tu ne sprijini? Chiar dacă s-ar ridica împotriva noastră oștile lumii, noi ne vom simți în siguranță, pentru că avem încredere în Tine. Chiar dacă s-ar aprinde lupte împotriva noastră, nădejdea noastră va rămâne în Tine — în Tine, iubirea noastră, mântuirea noastră, Răscumpărătorul nostru. Amin.

ACEASTĂ CASĂ MICĂ TREBUIE SĂ FIE ÎN ÎNTREGIME A LUI¹

PĂRINTELE DOLINDO (P. D.):

Am dorit să-L așez din nou pe Isus pe tron, în casa noastră.

Această casă mică trebuie să fie în întregime a Lui.

Mama Îl numea „Stăpânul”, iar noi Îl considerăm cu adevărat conducătorul și ocrotitorul casei noastre. În casă nu poruncește nimeni altcineva: doar Isus.

În Inima Sa euharistică ne închidem toți dimineață, la Sfânta Împărtășanie, iar Voința și Legea Lui sunt regula vieții noastre.

Când Isus împărățește în casă, totul merge bine: chiar și problemele mici de zi cu zi devin mai ușor de rezolvat, iar micile supărări trec mai repede.

El este cel care ne aduce liniște și pace. Fără El, totul s-ar destrăma.

Este atât de frumos să privești acest tablou, pentru că ne amintește că Isus are grijă de noi și ne iubește atât de mult.

Ce minunat este să știi că Isus domnește în casa noastră!

¹ Pr. Dolindo către surorile Emma și Bianca, 7.8.1927, în L. F., 322.

El ne privește ca pe fiii Săi, iar noi Îl privim ca pe Tatăl nostru.

Trebuie să avem o încredere profundă, filială, în Isus.

Trebuie să trăim ziua de azi urmând porunca Lui și să-I încredințăm pe deplin viitorul nostru, atât cel vremelnic, cât și cel veșnic.

Pacea sufletului nostru stă în încrederea pe care o avem în Isus. El este atât de bun.

FIE CA ACEASTĂ CASĂ SĂ FIE UN LOC AL BINECUVÂNTĂRII TALE²

P. D.:

Vă trimit această scrisoare³ la noua voastră casă și o binecuvântează pentru voi, de departe, în numele lui Isus.

Pentru credința voastră, fie ca această casă să fie casa binecuvântării și să vă meargă totul bine; să fie o casă a Providenței, iar situația voastră financiară să se îmbunătățească pe deplin.

Să domnească pacea în ea și să adunați multe bucurii și mângâieri. Isus să vă mângâie, iar Preasfânta Fecioară Maria să vă ocrotească și să vă aline.

Alegeți-o pe Maria ca Regină a casei voastre, la fel cum L-ați ales pe Isus ca Rege al vostru.

Nu vă temeți: fiți puternici și liniștiți. Înlocuiți nervozitatea cu rugăciunea, izbucnirile cu cumpătarea înțeleaptă, disputele cu judecata echilibrată și conflictele cu pacea față de toți.

Fie ca Isus să vină să viziteze casa voastră chiar astăzi. Fie ca El să vină la voi prin credința voastră, așa cum a venit la Betleem.

² Pr. Dolindo către doamna Concetta De Mattia, 8.8.1935, în Caietul n.2, p. 64.

³ Acest frumos fragment de scrisoare poate servi foarte bine, cu ajustările necesare, ca formulă de binecuvântare a unei case.

UN MOMENT DE AUR CA RECUNOȘTINȚĂ FILIALĂ⁴

P. D.:

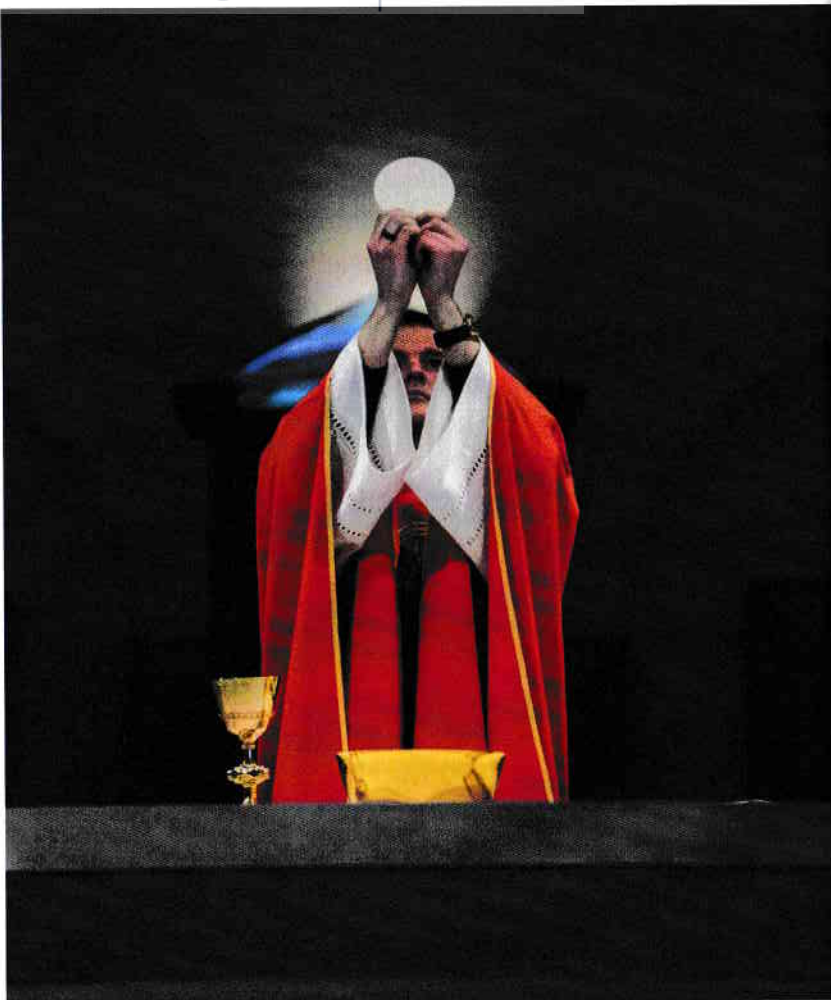
Va veni ziua în care vei fi preot. Și ce bucurie va fi pentru tine să-L slăvești pe Dumnezeu cu aceeași voce cu care L-a slăvit însuși Isus Cristos!

Cât despre mine, recunosc că nu am cuvinte îndeajuns pentru a-mi exprima recunoștința față de Dumnezeu, atunci când mă gândesc că am privilegiul de a fi preot!

Aș vrea să ridic un monument de aur mamei și tatălui meu, care m-au ajutat să devin ceea ce sunt!

Isus m-a pecetluit cu harul Său divin; nimeni nu mai poate șterge această pecete.

În veșnicie, mă voi înfățișa înaintea lui Dumnezeu cu încă o voce în plus, pentru a-L preamări și a-L lăuda.

⁴ Pr. Dolindo către Salvatore La Rovere, aspirant la preoție. Napoli, 7.11.1916

**VIAȚA MEA VEȘNICĂ
ESTE VIAȚA DRAGILOR MEI FII⁵**

SILVIA VALLE:

Isuse al meu, fă ca niciunul dintre copiii mei să nu lipsească la chemarea Ta în ziua judecății. Mântuiește-i pe toți, eliberează-i de păcat și de cursele celui rău. Isuse, pe acest fiu drag al meu, Elio – preot, aflat atunci într-o criză profundă – îl leg de Inima Ta.

Răbdare, resemnare și împlinirea voinței lui Dumnezeu în toate. Viața este scurtă, veșnicia nu are sfârșit; fericiți sunt cei care Îl iubesc doar pe Dumnezeu, iar nebun este cel care nu se gândește la mântuirea sufletului său. Ochii mei s-au prefăcut în izvoare de lacrimi.

Dragă fiule, te binecuvântează de mii și mii de ori, așa cum îi binecuvântează pe toți copiii mei, și mai ales pe Elio. Voi toți sunteți adăpostiți în Preasfânta Inimă a lui Isus. Nu te teme: Elio este cuprins în rugăciunile mele smerite; Preasfânta Inimă a lui Isus, prin milostivirea Sa, îl va face mai sfânt decât toți.

Am mare și neclintită încredere că Sfânta Fecioară Maria mi-l va salva. Va veni ziua mângâierii, căci Domnul a făgăduit că cei ce plâng vor fi fericiți.

⁵ Pagini din scrisorile Silviei Valle către fiul său, Pr. Dolindo, iunie-iulie 1921, în L.F., 481.

Fericit ești tu, Dolindo, care Îl iubești pe Dumnezeu cel binecuvântat.

Eu mă încred cu totul în El și aștept cu dor ziua în care voi merge și mă voi arunca la picioarele Lui, ca să-I cer ceea ce doresc din toată inima: viața mea veșnică și viața veșnică a fiilor mei.

PREOCUPĂRILE UNUI TATĂ DE FAMILIE⁶**P. D.:**

Îmi amintesc că tata, în ultima perioadă a vieții sale, când venea să mă viziteze la Vergini, îmi ținea lecții de spiritualitate extrem de folositoare.

Odată, printre altele, a asistat la o Sfântă Liturghie cântată, în care eu slujeam ca acolit. După Sfânta Liturghie l-am găsit plângând cu hohote.

Mi-a spus: „Te-am văzut atât de modest, atent și recules, și tu crezi că plâng de bucurie; dar, dimpotrivă, plâng din teamă ca această exterioritate să nu împiedice sufletul tău să crească în virtuți adevărate.”

Aici mi-a oferit o lecție frumoasă despre spiritul interior, care m-a impresionat profund și mi-a fost de mare folos.

El insista, în mod deosebit, asupra datoriilor noastre de a nu judeca pe alții și de a nu murmura; lui îi datorez precizia scrupuloasă cu care mă străduiam să fac binele și acea teamă sfântă care mă cuprindea față de orice bârfă sau judecată.

Așa cum mă sfătuia, încercam să privesc în bine chiar și defectele pe care le observam la ceilalți, și asta, uneori, îmi provoca o luptă interioară intensă.

⁶ Dolindo Ruotolo, *Am fost numit Dolindo, care înseamnă durere*, Ed. IV, vol. I, p. 65.

**GÂNDUL CĂ CINEVA
DIN FAMILIA NOASTRĂ AR PUTEA
FI OSÂNDIT MĂ ÎNSPĂIMÂNTĂ⁷**

P. D.:

Cât despre Elio⁸, mărturisesc că abia acum am înțeles criza prin care trecea sufletul său și îl compățimesc atât de mult, atât de mult.

La început, mă enervam pe Elio și, de aici, din Roma, îi scriam scrisori pline de reproșuri, de muștrări și îndemnuri; dar îi făceam mai mult rău decât bine, pentru că nu-i înțelegeam sufletul. Eram nemilos și eu, un judecător aspru al său; nu-l compățimeam, ci îl condamnam.

Este atât de ușor să judeci pe alții, să-i condamni, să fii fără milă, mai ales când nu ai cunoscut suferința și criza lor sufletească. Și totuși, rugându-mă pentru el, simt că am început să înțeleg adevărata suferință a sufletului său.

Nu este ceva de luat în glumă și nici de judecat cu mânie, cruzime sau pretenția de a fi maestru.

⁷ Din scrisorile Pr. Dolindo către mama sa, fraților și surorilor, Roma, 22.5.1921, în L.F. pp. 132 și urm..

⁸ Iar pentru fratele său, preotul Elio, Pr. Dolindo s-a dăruit pe sine cu totul lui Dumnezeu ca jertfă de ispășire, îndurând umilințe și suferințe de neimaginat.

Trebuie să ne smerim înaintea lui Dumnezeu, nu printr-o rugăciune seacă, făcută doar din vorbe, ci printr-o rugăciune care izvorăște din sacrificiu și ispășire.

Este nevoie de adevărată ispășire și de acte sincere de pocăință, pentru că aceste haruri nu se dobândesc doar prin vorbe.

Trebuie să devenim mai buni, să trăim în pace, să știm să ne compățim unii pe alții, să renunțăm la resentimentele familiale, și să ne mortificăm și jertfim din iubire pentru Dumnezeu.